

عنوان مقاله:

تشویق و تنبیه و نقش تربیتی آن در نهج البلاغه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: ۱۳۹۵)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۶

نویسندگان:

زهرا سادات کبیری - دانشجوی دکتری رشته تصوف و عرفان اسلامی دانشگاه ادیان و مذاهب

حمیده اصفهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم حدیث گرایش نهج البلاغه دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم و موثر در عرصه تربیت انسانها، بحث تشویق و تنبیه است. انسانها با توجه به حب نفس و نیاز فطری، دوست دارند مورد عنایت، توجه و تشویق قرار بگیرند. تشویق و تنبیه؛ در سیره تربیتی امیرالمومنین علیه السلام نیز مورد استفاده قرار گرفته است و به عنوان یک مربی کامل الهی در امر تربیت تمام شرایط و آداب آن رعایت شده است و ایشان در عرصه های مختلف فردی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، عبادی و... از این روش کارساز تربیتی مدد جسته اند. نهج البلاغه به عنوان یکی از مهمترین منابع موجودی است که در این زمینه می توان از آن بهره برد و سیره عملی تربیتی امام علی ع را به عنوان الگوی کامل مورد مطالعه قرار داد. برخی ویژگی های تشویق و تنبیه در نهج البلاغه عبارتند از: همسانی تشویق و تنبیه با ویژگی افراد، رعایت اعتدال و میانه روی، نداشتن اغراض شخصی، اقناع نفسی فرد و ...

کلمات کلیدی:

روش، تربیت، تشویق، تنبیه، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۵۹۳۵۶۱>